

HOSANA

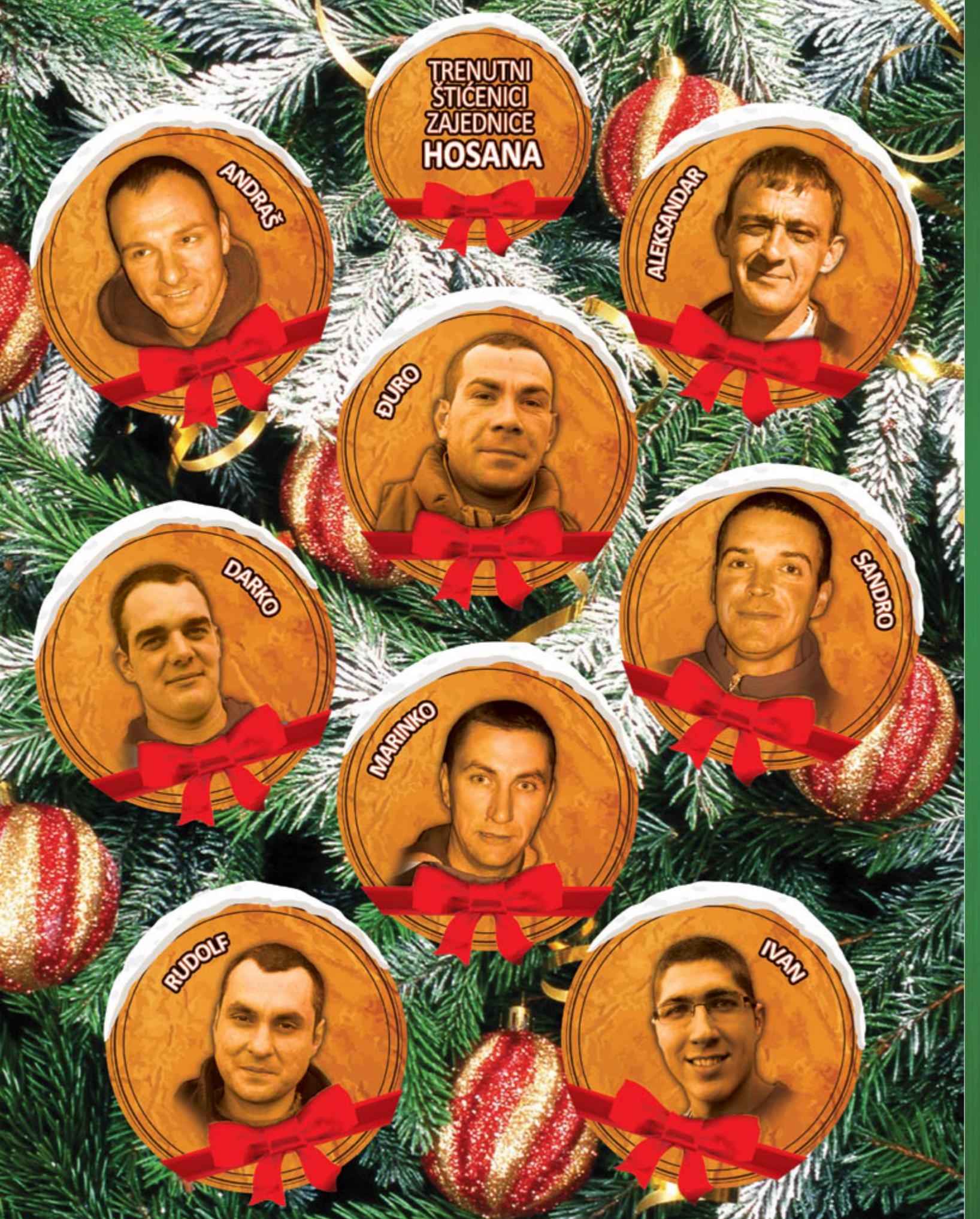
BESPLATNI PRIMERAK

LIST HUMANITARNO-TERAPIJSKE ZAJEDNICE ZA POMOĆ OVISNICIMA - HOSANA

Subotica - Stari Žednik - broj 13, godina IV - Božić i Nova Godina 2012/2013.

Sretan i blagoslovljen Božić

IMPRESUM

Hosana
list Humanitarno-terapijske
zajednice za pomoć
ovisnicima - Hosana

Tromjesečnik

Osnivač

Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Izdavač

Humanitarno-terapijska
zajednica za pomoć
ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč.dr. Marinko Stantić

Redakcija

Igor Tot-Horgoši
Josip Josipović
šticieniči Žajednice
kao i njihovi roditelji

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

Predrag Vidakov

Tehnički urednik

Srđan Varo

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Adresa

Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Tisk

Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada

400 primjeraka

Riječ urednika

GOVORIMO SRCEM

U vrijeme blagdana čovjek najviše uputi, ali i dobije krasnih riječi. Ako je upućena želja i stigla sa biranim riječima, zbog formalnosti čestitanja ne doživjava se kao govor srca.

U životu svakog od nas govor ima izuzetno važnu ulogu, nezavisno od toga jesmo li svjesni toga ili ne. Od naših govornih sposobnosti ovisi kako ćemo uspostaviti komunikaciju sa drugim članovima zajednice kojoj pripadamo ili u kojoj se u tom trenutku nalazimo. Od toga ovisi i koliko ćemo uspješno izraziti svoje misli i osjećanja, hoćemo li biti uvjerljivi, hoćemo li zadobiti podršku i povjerenje onoga komu se obraćamo. Ukratko, od naše kulture i vještine govora ovisi naš napredak u poslu, kvaliteta društvenog života, pa možemo reći i uspjeh i ispunjenost u životu. Govoriti svrsishodno znači imati jasan cilj što je to što se želi reći. Također, to znači i držati se strogo predmeta o kome se govori i uskladiti svoj način govora tako da odgovara konkretnoj situaciji.

Iako može zvučati kao stvar koja se podrazumijeva, svakodnevni primjeri nas navode da je nužno i ovdje ponoviti da, prije nego što počnemo govoriti, treba se podsjetiti zašto to radimo, odnosno koji cilj želimo ostvariti. S obzirom da je govor osnovni vid komunikacije među ljudima, namjera koju govornik ima može biti raznovrsna i kreće se od obične razmjene pozdrava i svakodnevnih informacija do izražavanja određenih osjećanja, obraćanja ustanovama ili uvjeravanja većeg broja ljudi u neku ideju ili misao. Da bi netko uspio ove komunikativne ciljeve uspješno ostvariti, mora pravilno odabrati jezička sredstva koja će iskoristiti u govoru.

Sve ovo zvuči vrlo jasno i poznato kada se ovako iznese, ali u praksi se obično odstupa od većine ovih principa. Koliko često ste imali osjećaj da oni koji Vam govore ne znaju baš najbolje koja je svrha njihovog govora? Ukoliko sastanak nema ograničeno vrijeme i nekog tko će ga precizno usmjeravati ka cilju koji želi postići, lako se može pretvoriti u bespotrebno gubljenje vremena. U ovakvim situacijama sudionici se ne pridržavaju kulture govora, te pričaju o svemu i svačemu. Kako bi se izbjegli ovakvi konverzacijiski "promašaji" potrebno je da svi sudionici prilagode svoj način govora temi, jer besmisleno je o svakodnevnim stvarima govoriti naučnim terminima ili koristiti se žargonom prilikom poslovnih izvještaja.

Cilj govora je da nas sugovornik razumije. Govoriti izrazima koje sugovorniku nisu jasne, dokaz je govornikove učenosti, ali i problem sa prilagođavanjem situaciji i s njegovom pretjeranom uzvišenošću.

Govor ovoga časopisa ima za cilj prenijeti nadu, ljubav, onu dobru, radosnu vijest svim ljudima dobre volje, osobito onima koje je zahvatilo problem s ovisnošću. A dobra riječ, ona utješna, dobronamjerna, ljubazna – otvara i gvozdena vrata, tvrdi poslovica. Ako više dopuštamo da izgovaramo fine riječi, pozitivne misli, manje ćemo imati prostora za negativne. Širimo, ljubljena sestro i ljubljeni brate, poruku koja će mnogima promijeniti život: drago mi je da postojiš!

Sretni Vam blagdani!

Urednik

DOVOLJNO PROSTORA U ZAJEDNICI HOSANA

- U subotu, 27.10.2012. na Kvantaškoj pijaci u Subotici, u organizaciji Javno-komunalnog preduzeća „Subotičke pijace“, bio je održan jedanest Višar zimnice. Po tradiciji ovog događaja i ove godine su sudionici ovoga Vašara donirali svježe voće i povrće. Donacije koje su prikupljene predate su Humanitarno-terapijskoj zajednici „Hosana“.

- U organizaciji Udruženja Restart iz Novoga Sada, u petak 09.11.2012. bio je u tome gradu održan Prvi anti-droga festival u Srbiji, nazvan "Muzikom protiv droge". U okviru tog festivala bila je predstavljena i Zajednica Hosana. Našu su Zajednicu predstavili ex-štićenici Nikola Miroslavljev, Sebastian Farbaš i Predrag Vidakov. Inače, Udruženje Restart je nevladina, nestranačka i neprofitabilna organizacija za pomoći sadašnjim i bivšim ovisnicima. Udruženje je izraslo na iskustvu grupe uspješno resocijalizovanih bivših ovisnika, stručnih lica, kao i na dobroj volji građana - entuzijasta - koji su se sa problemom narkomanije suočili u svojoj najbližoj okolini. Program rada Restarta je da motivira ovisnike za rehabilitaciju, savjetuje o načinu, vrstama i metodama liječenja, organizira individualna i skupna savjetovanja, pomaže oko resocijalizacije za bivše ovisnike, ali i educira i pruža praktične savjete roditeljima o zloupotrebi droga.

- U srijedu, 14.11.2012. u velikoj vijećnici Gradske kuće u Somboru, život i rad naše Zajednice predstavili su njen upravitelj vlč. Marinko Stantić i ex-štićenik Predrag Vidakov.

- Zajednica Hosana je ponovno uspostavila suradnju sa Zajednicama u Međugorju i Kiseljaku u Bosni i Hercegovini, i u mjestu Slano, kraj Dubrovnika u Hrvatskoj, te sa Zajednicom u Starome Trgu ob Kolpi u Sloveniji.

Nakon proslave pete obljetnice postojanja Zajednice Hosana u Žedniku, koja je bila 07.07.2012. godine, započeli su radovi na proširenju objekta, a radovi su trajali do kasno u jesen. Na postojeći objekt nadogradila se nova kuhinja, blagovaonica i kapelica, dok će prostorije koje su do sada ispunjavale ove funkcije promijeniti svoju namjenu. Riječ je o novih 200 m² prostora koji će u mnogome olakšati život i

rad štićenika Zajednice, jer su dosadašnji uvjeti bili skučeni za potrebne kapacitete ove institucije.

Donaciju za ovu građevinsku dogradnju omogućila je Biskupska konferencija Amerike. Radove je izvodila Zanatska firma "Pandžić" iz Subotice, ali su u radovima pripomogli i štićenici Zajednice. "Drago nam je da smo mogli dati svoj doprinos Zajednici Hosana, za koju imamo samo riječi pohvale" – rekao je Josip Pandžić (foto), vlasnik poduzeća "Pandžić". Njegovi suradnici također su dijelili mišljenje svoga pretpostavljenoga, uz izraze zadovoljstva što su imali prilike pobliže se upoznati sa životom i radom naše organizacije. U šali su dobacili svoje negodovanje što u Zajednici nema alkohola, kao jedinu primjedbu "Hosani". Uz proširenje objekta, u zgradu je ugrađeno centralno grijanje koju je izvodila firma za prodaju, ugradnju i servisiranje opreme za grijanje "Karika-promet" iz Subotice.

"Sa svim ovim radovima Zajednica Hosana će imati dovoljno prostora za nesmetano obavljanje svojih potreba, kako bi se njenim štićenicima pomoglo da što uspješnije ostvare svoj oporavak od ovisnosti" – zadovoljno objašnjava upravitelj Zajednice, vlč. Marinko Stantić. Prošireni objekt nije u potpunosti završen, kako zbog finansijskih nedostataka, tako i zbog vremenskih uvjeta koji su prekinuli završetak izgradnje. "Ovim putem molimo sve one koji su u mogućnosti da nam pomognu oko završetka izgradnje, jer donacija koju smo dobili iz Amerike nije pokrila sve troškove koje imamo – apelira Upravitelj i nadodaje – ali također čvrsto vjerujemo da će Božja providnost naći te osobe koji će imati sluha za naše potrebe i zatvoriti novčane nedostatke koje trenutno imamo".

J.J.

JA SAM S VAMA

Hosana: Bože, kakvo je tvoje mišljenje o ovisnicima? Što će biti od njih?

Bog: Načinit ću od njih veliki narod. Učinit ću ih vječnim ponosom, radošću od koljena do koljena. Svi će govoriti da Onaj što ih rasprši, opet ih sabire i čuva ih k'o pastir stado svoje! Onaj koji mi bude vjeran neće se više kaljati svojim kumirima, grozotama, niti opačinama. Izbavit ću ih od svih njihovih nevjera kojima zgriješiše i očistit ću ih, i oni će biti moj narod, a ja njihov Bog. Da bi ih očuvao od vlastite ovisnosti pozivam ih da žive po mojim zakonima, čuvajući i vršeći moje naredbe. Skloplit ću s njima savez mira. Ja ću im dati novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kamenko srce i staviti u njih srce od mesa.

Hosana: Zašto si, Bože, uopće dopustio da netko upadne u problem s drogom ili nekom drugom vrstom ovisnosti?

Bog: Trebate znati da ste vi, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego s ljubavlju služite jedni drugima. Ta, sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga

kao sebe samoga! Dopuštam čovjeku sve, ali sve ne koristi. Zato sam tu da ih izбавim. Čini dobro i živjet ćeš.

Hosana: Ali, danas se ne isplati biti dobar.

Bog: Kako da ne?! Ako činite dobro samo onima, koji vama čine dobro, što osobito činite? Zar to isto ne čine i pogani?! Činite dobro onima koji vas mrze! Blagoslivljajte one koji vas proklinju! Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone. Kada izgubljeni sinovi k sebi dođu shvatit će da u kući milosrdnoga ima dobra u izobilju.

Hosana: Zašto dozvoljavati da drugi od nas prave budale?

Bog: Lude svijeta izabrah da bih posramio one koji misle da su mudri, i slabe svijeta sam izabrao da bih posramio jake. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome svijetu, neka bude lud da bude mudar. Jer, mudrost ovoga svijeta, ludost je pred mnom. Ja poznajem namisli ljudi, one su isprazne.

Hosana: Ali, ti ljudi su, ipak, uspješni, sretni?

Bog: Što koristi čovjeku ako sav svijet stekne, a svome životu naudi?

Hosana: Ne mora značiti da sebi naudi onaj koji je ostvario neku sreću, radost, bogatstvo na zemlji?

Bog: Ako im još večeras dušu pozovem, čije će sve to biti? Zašto su se uzalud naprezali?

Hosana: Pa, tu i jest problem. Nemoj im, Bože, oduzimati život tako rano. Dopusti im da uživaju u dobru koje su ostvarili.

Bog: Ja im život ne oduzimam. Ja nisam Bog mrtvih, nego Bog živih. Upravo i govorim o uživanju u životu. Ja hoću da imaju život u izobilju, da im sve što imaju ni moljac, ni rđa ne nagrizaju i da kradljivci tuđe ne potkapaju i kradu. Zgrćite sebi blago na nebu. Doista, gdje je čovjeku blago, ondje će mu biti i srce.

Hosana: Kako ostvariti taj život u izobilju, a ne raditi? Treba jesti, piti, oblačiti se, živjeti...

Bog: Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za hranu koja ostaje za život vječni. Nju će vam dati Sin Čovječji, jer njega sam za to opečatio. Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela? Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju, niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hranim. Zar niste vi vredniji od njih? A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane kako rastu! Ne muče se, niti predu. A kažem vam: ni Salomon se u svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. Pa, ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, tako odijevam, neću li još više vas, malovjerni? Nemojte, dakle, zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' Ta, sve to pogani ištu. Znam da vam je sve to potrebno. Tražite, stoga, najprije Kraljevstvo Nebesko i pravednost s Neba, a sve će vam se ostalo dodati.

Hosana: Hvala na podršci i na odvojenom vremenu za razgovor.

Bog: Nema na čemu. Moje vrijeme je vječnost. Uvijek vam stojim na raspolaganju.

(pri sastavljanju odgovora,
korištena je isključivo Biblija)

KRIST SE RODIO ZA NAS

Krist se rodio za nas, da bi nas spasio ponajviše od dubokoga zla, a to je odvojenost od Boga. Stoga, zazivam božansku pomoć narodima koja u ovo vrijeme najviše trpe zbog siromaštva, društvenih sukoba, ratova.

Sin Djevice Marije rodio se za sve nas, Spasitelj je sviju. Neka do svih ljudi dopre jeka betlehemskoga navještaja koji preko Crkve odjekuje na svim kontinentima, iznad svih granica nacionalnosti, jezika i kulture. "Dođi i spasi nas!" – to je vapaj čovjeka svih vremena, koji osjeća da ne može sam svladati teškoće i opasnosti. Osjeća da svoju ruku ima staviti u veću i snažniju, u ruku koja se prema njemu pruža iz visine.

Ta je ruka Isus. On je ruka koju je Bog pružio ljudskom rodu kako bi ga izvukao iz blata kalnoga grijeha i noge mu stavio na hridinu, na čvrstu stijenu svoje Istine i svoje Ljubavi. Otac je poslao Isusa da nas spasi ponajviše od dubokoga zla, ukorijenjenoga u čovjeku i u povijesti: zla odvojenosti od Boga, umišljene čovjekove oholosti da sve može sam, pokušaja da se stavi u suparništvo s Bogom i da Ga zamjenjuje, da odlučuje što je dobro a što zlo, da gospodari životom i smrću.

To je veliko zlo, veliki grijeh, od kojega se ljudi mogu spasiti jedino pouzdavajući se u Božju

pomoć. Već nas ta svijest stavlja u primjerenoustanje, stavlja nas u istinu o nama samima. On je liječnik, a mi smo bolesnici. Shvaćanje toga, prvi je korak prema spasenju, prema izlazu iz labirinta u koji se sami zatvaramo svojim ponosom.

U Djetetu, koje je u Betlehemskoj štalici, vidimo da je svijetu donijelo univerzalnu poruku pomirenja i mira. Otvorimo mu svoje srce, primimo ga u svoj život.

Obitelj je domaća crkva i ima biti prva škola molitve, jer u obitelji djeca od malih nogu mogu učiti osjećati smisao Boga, a zahvaljujući pouci i primjeru roditelja i živjeti u ozračju Božje prisutnosti. Ako odgoj želi biti kršćanski onda ne može zanemarivati molitvu, a ako se u obitelji ne nauči moliti, onda će biti vrlo teško ispuniti tu prazninu. U školi Svetе Obitelji ponovno otkrivajmo ljepota zajedničke molitve kako bi bili jedno srce i jedna duša, prava obitelj. A upravo u molitvi možemo uspostaviti intimni i duboki odnos s Bogom.

Marija i Josip nas uče slušati, meditirati i pronicati duboko značenje objave Sina Božjega. U školi Svetе Obitelji se u prvom redu učimo tišinu.

Poput svake pobožne židovske obitelji i Isusovi su roditelji išli u Jeruzalemski hram posvetiti

Bogu prvorodenca i prinijeti propisanu žrtvu. U njihovom je putovanju očitovanje vjere, prinošenja darova, simbol molitve i susreta s Bogom, kojeg Marija i Josip već gledaju u sinu Isusu. Marija je savršeni uzor nasljedovanja Krista. Krist joj na poseban način pripada, jer se oblikovao u njezinu krilu, uzimajući od nje i ljudsko obilježje. Kao ona nitko s tolikom ustrajnošću nije promišljao o Isusu. Na tragu pape Ivana Pavla II. možemo reći da moljenje krunice ima svoj uzor u Mariji, jer se u duhovnom zajedništvu s Gospodinovom Majkom razmišlja o Kristovim otajstvima.

O sv. Josipu evanđelja ništa ne govore, ali o njemu Crkva čuva sliku kao o vjernoj, ustrajnoj i radinoj osobi. On je zajedno s Marijom Isusa učio moliti, vodeći ga sa sobom u sinagogu. Josip je, prema židovskoj tradiciji, predvodio svakodnevnu molitvu u kući: jutarnju, večernju i za objede, kao i prigodne blagdanske molitve. Tako je Isus u kući i Josipovoj radionici naučio usklađivati rad i molitvu, i prikazivati Bogu napore da zaradi kruh za obitelj. Isus nas uči da u molitvi bivamo sinovi Božji. Na molitvi se temelji kristološko otajstvo, otajstvo kršćanskog života. Isus je učio moliti svoje učenike govoreći im: kad molite govorite 'Oče'. Ali neka to ne bude samo jedna riječ, nego neka bude cijeli vaš život; svojim življenjem ustrajno učite govoriti Oče, tako će biti sinovi u Sinu, pravi kršćani.

Marijino i Josipovo ponašanje prigodom pronalaska Isusa u hramu također i prikazivanja u hramu svojevrsno je obilježje molitve,

hodočašća, vjere koja se istodobno molitvom hrani i potiče na molitvu. Sveta je obitelj prauzor Crkve po kojoj se, okupljeni oko Isusu i zahvaljujući njegovu posredništvu, stupa u sinovski odnos s Bogom, koji preobražava i međuljudske odnose.

(rv/bitno.net)
papa Benedikt XVI.

RAD

Kruh u kršćanstvu ima veliku ulogu. On je, uz vino, glavni znak Isusove prisutnosti u zajednici vjernika, povezanosti svakoga vjernika s njime. Kruh je znak ljudskoga rada, svega što čovjek poduzima da ostvari svoju vlast nad prirodnim silama, nad materijom, da tu prirodu sebi podloži.

Papa Ivan Pavao II. u svom djelu "Laborem exercens" (LE) uči da je rad osnovni način kako čovjek ostvaruje sličnost s Bogom, dakle, samoga sebe. Znamo da je po biblijskim izričaju, koji bi se mogao nazvati biblijskom definicijom čovjeka, čovjek "slika i sličnost (prilika) Božja" (Post 1,26). Čovjek je sličan Bogu po tome što, poput Boga, gospodari svijetom i poput njega ljubi. Slika je Božja po tome što je u čovjeku i po čovjeku Bog prisutan u svijetu, kao što je po svojoj slici ili kipu, kako se to općenito shvaća, vladar prisutan u određenom mjestu. No, ta se sličnost, to gospodarenje čovjeka nad prirodom, ostvaruje radom. Zato Ivan Pavao II. piše: "Stvoren na sliku i priliku samoga Boga, u vidljivom svemiru i ovdje postavljen da sebi podvrgne zemlju, čovjek je, dakle, već od samoga svog početka pozvan na rad. Rad stoga, nosi posebnu oznaku čovjeka i čovještva, oznaku osobe koja djeluje u

zajedništvu drugih osoba. Ta oznaka određuje kvalitetu njegove nutrine i u određenom smislu, tvori samu njegovu narav." (LE početni tekst).

Ovdašnjem suvremeniku odmah pada u oči određena sličnost Papinih riječi s poznatom marksističkom krilaticom "Rad je stvorio čovjeka". Doista, prema Svetome Pismu čovjeka bismo bliže odredili definicijom "životinja koja radi", nego klasičnom definicijom "razumna životinja", odnosno "životinja koja misli". Istina je da među svim životnjama, živim bićima na zemlji, samo čovjek misli, pa ga se po tome može od svih životinja razlikovati. Ali, kad kažemo da čovjek radi, time smo već rekli da misli. No, rekli smo i mnogo više. Rekli smo da poput Boga vlada nad prirodom, ali također da ne živi samo za sebe. Radom se, naime, stvara ljudsko zajedništvo...

Radom čovjek mora sebi priskrbljivati svagdanji kruh, pridonositi neprestanom razvoju tehnike i znanosti, osobito stalnom, kulturnom i moralnom napretku društva u kojem živi u zajedništvu sa svojom braćom.

To je biblijsko i sigurno sasvim suvremeno razumijevanje rada, zauzimanja za kruh. Kršćanin neće reći da je rad stvorio čovjeka, ali tvrdi da se čovjek radom ostvaruje. Iz toga je još očitije kakvo značenje ima euharistijski znak kruha za kršćane u suvremenom svijetu. Oni su, samim tim što se u znaku kruha pričešćuju, po svojoj vjeri pozvani zauzimati se za bolje uređenje društva – da nitko nikomu ne otima kruh iz usta. Očito je, naime, da u zauzimanju za kruh svagdašnji ljudsko biće postaje sve više čovjek, ili se izobličuje u nečovjeka. Kršćanin će reći da se svojim radom čovjek sve više Bogu približava ili udaljava.

Bog nije čovjeka stvorio da nečemu služi, da bude sredstvo. Čovjek nema cilja, jer ničemu ne služi; ima smisla, jer divno je biti čovjek. Po tome je čovjek osobito sličan Bogu koji nema svrhe, nema cilja izvan sebe, nego je sam smisao. Čovjek ostvaruje svoj smisao radom i ljubavlju. To je veličina čovjeka. No, tu se krije i opasnost.

Čovjek može sebe zloupotrijebiti. Može biti čovjek (sličan Bogu) i uzdignuti se u osobno prijateljstvo s Bogom (slika Božja); može postati nečovjek i srozati se na razinu predmeta, stvari.

Biti čovjek znači vladati stvarima, a ljubiti osobe. Biti nečovjek znači robovati stvarima, a porobljivati osobe. Čovjek je slobodan i oslobođen; nečovjek je rob i zarobljava.

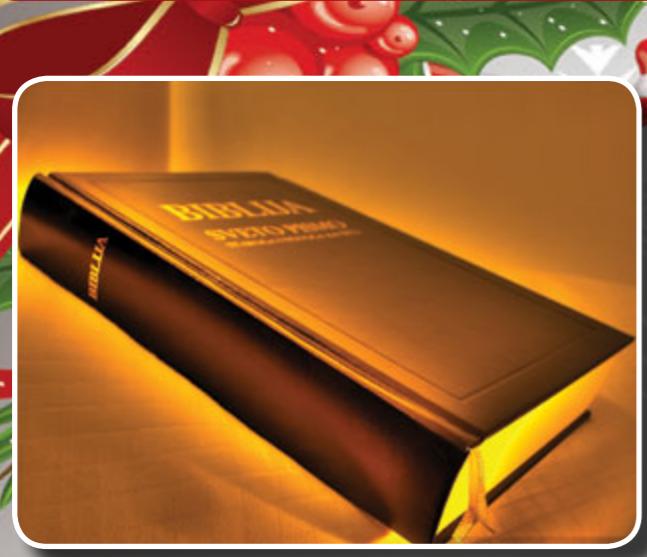
Ako je to kršćanski stav o čovještvu i nečovještvu, o kreposti i grijehu, s tim je lako složiti se ne samo svim vjernicima, nego i svim ljudima dobre volje. Reći će da je to istina bez obzira na to piše li tako ili ne piše u Bibliji. To je istina o čovjeku upisana u samu ljudsku narav.

Bog želi da čovjek uživa u radu i u ljubavi među sobom i sa Njim. Čim čovjek prihvata Božji naum o sebi, Bog mu dariva i samoga sebe, svoj božanski život. Sličnost postaje slika – Bog se u čovjeku nastanjuje. Ispravna ljudska narav uzdiže se u nadnarav. Čovjek se pobožanstvenjuje. Takav čovjek ne podliježe zakonima raspadanja, bolesti, smrti. Za njega važe zakoni Božje sreće. Sudemogući i vječni Bog ne može svoga najprisnijega prijatelja ostaviti u prolaznosti. Takvim sretnim ljudima Bog predaje vlast nad cijelom prirodom. Čovjek smije upravljati i mijenjati svijet, uživati u stvaralaštvu poput Boga. Samo jedno ne smije: postati nečovjek! Ako čovjek povjeruje da može sebi željeti dobro drugačije i bolje nego što mu Bog želi, upada u robovanje zakonima sebičnosti. Po grijehu je čovjek razorio vezu s Bogom i ostaje sam. Narušena je Božja slika u nama. Od prvoga grijeha čovječanstva rađamo se kao naravni ljudi, ali bez dara Božjega života. Pred svakim je od nas zadatak očovječiti se, sebe pronaći i s Bogom se sastati. U Crkvi se to kaže da rođenjem baštinimo ranjenu

Ž. K.

SVETO PISMO O OVISNOSTIMA

Čovjek je kada donosi slobodne odluke i on je odgovoran za svoj izbor. U njegovoj je vlasti da izabere blagoslov ili prokletstvo. Za čovjekov spas ipak su nužni Božja milost i čovjekov posluh posluh istini. Na čovjeku je da izabere put slobode, a na Bogu je da ga osnaži za taj put. Kad čovjek svojom odlukom uđe u Božju volju, u taj ambient božanskog i iskonskog mentaliteta, tada može sa sigurnošću računati na Božju asistenciju. Biblijska poruka smatra da se čovjek može odazvati slobodnim izborom za ono što Bog namjerava s njime učiniti.

U biblijskoj objavi nema izričitog govora o ovisnosti. No, ovisnosti su uključene u kontekstu govora o ropstvu i slobodi, o grijehu i spasu, o prodanosti pod grijeh i otkupljenju, o požudi, pijanstvu, oholosti, bludnosti, razvratnosti, strastima, te o govoru o sužanjstvu i godini milosti Gospodnje (usp. Iz 61,1-3).

U ljudskoj povijesti očituje se temeljno ropstvo i temeljna ovisnost koja se naziva grijeh. Grijeh je otpad od Boga i štovanje stvorenja umjesto Boga. Zapravo, odijeljenost od Boga je gubitak slobode i pad u ovisnost. To temeljno ropstvo biblijska poruka opisuje kao neprijateljstvo prema Bogu u koje su prvi ljudi bili zavedeni preko zmije koja simbolizira sotenu kao protivnika i neprijatelja Boga i čovjeka. To ropstvo nije beznadno, jer se obećava da će ženin rod zmiji gaziti glavu, dok će zmija tom rodu vrebati petu (usp. Post 3,15). Već u sljedećem poglavljju Knjige Postanka kaže se da to iskonsko ropstvo zbog grijeha prijeti čovjeku kao zvijer koja zarobljava. "Bog reče Kajinu: 'Zašto si ljut, zašto ti je lice namrgođeno? Jer ako pravo radiš, vedrinom odsijevaš. A ne radiš li pravo, grijeh ti je kao zvijer na pragu što na te vreba; još mu se možeš oprijeti.'" (Post 4,6-7). U ropstvo se, dakle, ulazi korak po korak. U početku se čovjek može oprijeti ovisnosti, ali ako joj se preda, sudbina mu je zapečaćena. Poput Kajina mnogi se mlađi danas osjećaju neprihvaćenima od roditelja te su ljuti, namrgođeni, neposlušni, izabiru za roditelje nepristojna imena, postaju grubi i neukrotivi. To je znak "zvijeri" koja vreba da ih zarobi. "Zvijer" je u Bibliji opisana toliko moćnom da joj ljudi priznaju: "Tko se može boriti protiv nje?" (Otk 13,4). Njoj je bilo dopušteno

da povede rat protiv svetih i da ih pobijedi, ali samo oni joj se klanjaju čija imena nisu upisana u Knjizi života zaklanog Janjeta (usp. Otk 13,7-8).

Kada čovjek postane "tjelesan", kada mu prohtjevi tijela prevagnu nad savješću i vrlinama, tada mu je ovisnost za vratom, kaže biblijska poruka. "Neće moj duh ostati u čovjeku dovijeka; čovjek je tjelesan" (Post 6,3), kaže Bog. Zato je Bog odlučio potopom zatrti ljudi. Slobodan ostaje Noa, jer je "Noa pred Bogom hodio" (Post 6,9).

Izlaz iz društvenog i osobnog ovisništva jest u vršenju Božjih zapovijedi. "Budeš li zdušno slušao glas Gospodina, Boga svoga, vršeći što je pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho njegovim zapovijedima i držao njegove zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane na vas neću puštati, je ja sam Gospodin koji dajem zdravlje." (Izl 15,26). Od zla i ovisnosti prošlih pokoljenja trpe mnogi danas, kao što će buduća pokoljenja proživljavati sklonost ovisnosti zbog današnjih ovisnika. Ipak, obraćenjem i dobrotom može se iskorijeniti zlo i sklonost na ropstvo. Konkretno ovisništvo je također idolopoklonstvo. Ono je kao silazak u smrt. Zato Bog želi zatrati idolopoklonstvo. Ne prihvaćati Božje riječi znači prepustiti svijet ropstvu, kaže Sveti pismo.

Krivica je temeljni uzrok straha i njegovih posljedica. Strah je plod i nesvesne grižnje savjesti. Protiv krivice i grižnje savjesti ne pomaže vlastiti razbor. Požude i strasti također su naglašene u Bibliji kao uzroci ovisništva. One su njegov glavni generator. Jednako oholost čini čovjeka ovisnikom. Biblija i pretjerani posao naziva ropstvom.

Isus je oslobođao sve koji trebaju oslobođenje. Iz njega je izlazila sila koja je liječila sve (usp. Lk 9,1-11). "Nagrnuše da ga slušaju i da ozdrave od svojih bolesti. I koje su mučili nečisti dusi, ozdravljahu. Sve je to mnoštvo tražilo da ga se dotakne, jer je snaga izlazila iz njega i sve ozdravljala." (Lk 6,18-19).

On je apostolima dao vlast i moć da oslobođaju. Ta je vlast do danas u Crkvi djelotvorna. Stari i Novi zavjet iznose ropstvo kojima ljudi žrtvuju slobodu i pokazuju put do slobode. Bog je čovjekova sloboda. U Crkvi je sve što je Bog dao čovječanstvu za spas od ropstva. Na Crkvi je da i danas konkretnije i zauzetije oslobođa.

Tomislav Ivančić

KAKO POMOĆI ZAJEDNICI?

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima – Hosana, dobrovorna je ustanova i nema stalnih izvora prihoda. Svi koji žele svoju pomoć pružiti Zajednici Hosana to mogu učiniti putem računa Zajednice, kojega ona ima otvorena u NLB banci, na broj:

310-174239-35 (dinarski tekući račun)
00-708-0200340.2 (devizni tekući račun)

IBAN: RS35310007080200340264 (obavezno navesti)
usmjeriti sredstva na: "donacija Zajednici HOSANA"

Account with instruction:

NLB BANKA A.D. BEOGRAD; Bulaver Mihajla Pupina 165v; 11070 Novi Beograd, SERBIA;
Swift Code: CONARS22

Beneficiary customer: IBAN International bank account number/

RS35310007080200340264/

PIB: 105153452

matični broj: 08870358

Kontakti:

- upravitelj: +381/64-4616-394
- voditelj: +381/64-9841-678
- suradnik: +381/63-546-026
- roditelj: +381/64-6550-015

Pismo majci sina ovisnika iz zatvora

OPROSTI I HVALA

Draga mama!

Ne osjećam se dostoјno tvoje ljubavi. Znam da sam te iznevjerio i kako mi je teško zbog toga. Znam da je malo, ali nemam ti što drugo reći osim – oprosti!

Neizmjerno ti hvala na svemu što si činila i što činiš za mene. Svjestan sam da ti sve ovo teško pada. Nisam ti pisao do sada, jer sam doslovno bez riječi... ne znam, jednostavno, ne znam što reći. Da ti pišem kako se osjećam bilo bi ti još teže. Nadam se da će jednoga dana biti u stanju da te pogledam u oči. Ne vjerujem da će ikada moći sebi oprostiti. Možda ja nisam stvoren za ovaj svijet, neadekvatan da bih bio član društva, pa mi je mjesto u nekoj vrsti izolacije. Kada razmišljam o budućnosti, sve mi izgleda crno. Sutra da me puste, ne znam što bih. Vjerovatno bih se zatvorio u sobu, ušuškao u krevet i plakao u mraku u miru i tišini. To bi mi prijalo. Kada pomislim na ono što me čeka, zapitam se što je smisao?!

Djevojka mi je bila danas u posjeti. Iako se trudi sakriti osjećaje, znam da joj je teško... teško!... znam da je bol! Osjećam da sam uništilo naš odnos i nikoga ne mogu da krivim zbog toga, osim sebe. Strašno mi je teško zbog toga. Ona mi je sva nuda koju posjedujem.

Sestra i tata uvijek plaču kad me posjete. Ne mogu podnijeti količinu gorčine koju mi je život servirao.

Mama, znaj da te volim, iako to postupcima ne pokazujem. Također znaj da ti nisi kriva ni za što. Želim te utješiti, ali ne znam kako. Ti nisi zaslužila život kakav imaš. Ja sam sám tomu doprinio. Očigledno nemam odgovora. Za mene je život zagonetka.

Na kraju, eto toliko mogu da ti olakšam da znaš da sam se izborio, tu u zatvoru, za svoje mjesto i što se tiče toga, nemam problema. Imam sve što mi je potrebno, i više nego što zaslužujem. Nemoj se opterećivati sa mnom. Nisam ja vrijedan toga.

Tu bih završio sa još jednim: oprosti i hvala.

Hvala ti na podršci. Trudim se... uopće ne doživljavam stvarnost, kao da sanjam. Netko bi pomislio da sam ravnodušan, a zapravo me duša bolji. Mrtav sam iznutra i ništa ne dopire do mene. Zapravo dopire, ali ne u danom trenutku, već kasnije. Kao da gledam što se događa potpuno nemoćan išta promijeniti. Nemam sa kim razgovarati i to mi je dodatno otežava život. Puno mi znači što si mi pisala.

Tvoj sin N.N.

(autor ovoga pisma je danas štićenik Zajednice)

HUMANITARNI KONCERT PODRŠKE
ZAJEDNICI HOSANA

VOKALNI SASTAV MATHEUS iz Bižovca

**Velika vijećnica Gradske kuće - Subotica
Nedjelja, 6.1.2013. u 19,00 sati**

ULAZ SLOBODAN
ali će biti mogućnost ostaviti prilog za Zajednicu Hosana